

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og K.P. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens skrivelse af 17. august 2015, hvorved denne undlod at fremlægge et lovgivningsforslag med henblik på at oprette en europæisk sammenslutning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) *Europäischer Tier- und Naturschutz eV og Horst Giesen betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Sag anlagt den 12. april 2016 — NC mod Kommissionen

(Sag T-151/16)

(2016/C 279/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NC (ved barristers J. Killick og G. Forwood samt advokaterne C. Van Haute og A. Bernard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 28. januar 2016 om at udelukke sagsøgeren fra at deltage i procedurerne for tildeling af udbudskontrakter og tilskud, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, og om at registrere sagsøgeren i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse som omhandlet i artikel 108, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012 L 298, s. 1), annulleres.
- De begærede foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse vedtages.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf (*lex mitior*), idet forordning nr. 966/2012 som ændret ved forordning nr. 2015/1929 ⁽¹⁾ ikke blev anvendt på den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat en væsentlig formforskrift, idet den ikke har hørt panelet og foretaget en revision af sin afgørelse som krævet i henhold til forordning nr. 966/2012 som ændret ved forordning nr. 2015/1929.

3. Tredje, subsidiaire, anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og artikel 133a, stk. 1, i forordning nr. 2342/2002 ⁽²⁾ idet den har anvendt en udelukkelse, der er uforholdsmæssig under de foreliggende omstændigheder.
4. Fjerde anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og ne bis in idem-princippet for så vidt som sagsøgeren allerede er blevet udelukket for den samme adfærd.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/1929 af 28.10.2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 286, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 10. maj 2016 — GP Joule PV mod EUIPO — Green Power Technologies (GPTech)

(Sag T-235/16)

(2016/C 279/44)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Tyskland) (ved advokat F. Döring)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Green Power Technologies, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »GPTech« — EU-varemærkeregistriering nr. 12 593 869

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 848/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, og ansøgerens ansøgning om varemærkeregistriering nr. 12 593 869 afslås.
- Subsidært annulleres den anfægtede afgørelse.

Anbringender

- Tilsidesættelse af forordning nr. 207/2009, idet oplysningskravene i regel 17, stk. 4, i forordning nr. 2868/95, der har til formål at beskytte indsigeren, ikke blev anset for at finde anvendelse